

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Poësis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE TARANDA. CAP. XXIV.

Sedenim si Taranda innotuisset Ægyptiis, inde potius quam ex Polypo aut Chamaleonte versu-
 stia huiusmodi significatum desumpserunt. Descriptio Taranda ex Nicolao Leonico. Fera ea est apud Sarmatas inventura, captique
 difficili, de qua Aristoteles Philosophus eo libello, quem de admiranda historia conscripsit, hæc
 memoriæ prodidit, ut ex Nicolao Leonico, dum is Patavii Aristotelem ipsum nobis ea, qua scripsit
 lingua interpretaretur, audivi: illam quippe apud Gelonos Scythiæ populos reperiri, Bovis magni-
 tudine, capite Cervino, admirandæ admodum & singularis naturæ, siquidem ad omnes locorum &
 fruticum apparentias, setarum colores, quibus totum corpus hirtum convestitumque habet: illico
 permutare, Quod si super hoc philosophari liceat animali nondum nobis viso, dixerim ego, quem
 admodum in Polypo $\rho\omega\lambda\alpha\phi\omega\sigma\epsilon\varsigma$, quo corpus ejus translucidum est, & in Chamaleonte etiam Transpa-rens.
 transmeabile dicebamus, ita fetas Tarandæ pari modo perspicuas esse, ut facile colores cujuslibet
 aura in eas transfiliat, diffuentesque ad se ita colores repræsentet.

MENTIS ATTONITÆ CONSTERNATIO.

CAP. XXV.

Hominem adhæc, ut ad Polypum revertamur, subito aliquo pavore ita consternatum attoni-
 tumque, ut neque periculum, neque damnum, quod urgeat sentire videatur, per Polypum si-
 gnificare mos erat: siquidem is ita meticulosus est, quod Athenæus attestatur, ut vel strepitu audi-
 to, vel piscatore viso, minime cedat, aut fuga sibi consulat, ut reliqui faciunt pisces: sed aut faxis,
 quæ in promptu fuerint sese applicat, aut captantis manum apprehendit, cruribusve se alligat, neque
 alia fere est eorum captura Eadem Plinius lib. 9. cap. 29.

POESIS. CAP. XXVI.

Addunt & hoc hieroglyphicum inveniri, ut si sacerdotibus iisdem Ægyptii poësin exoticam signi-
 ficare vellent (nam de sua sanctius sentiebant) Polypi caput figurarent, quod quidem esculen-
 tis appositum suavissimi saporis ganeæque jucundissimum esse perhibetur: ceterum horrenda pro-
 digiosaque somnia parere deprehensum est. Quocirca si quis futura de insomniis consulturus esset, $\Phi\alpha\lambda\eta$.
 ab esu Polypi abstinere præmonebatur, perinde ac etiam ne fabas ederet. Persimilem autem huic
 esse poëticen dicitabant, quæ fabulas amatoriasque illecebras sectaretur, ipso quidem dicendi le-
 pore delectabiles, sed bonis moribus & honestiori disciplinæ maxime perniciosas: cujusmodi genus
 Meretriculas appellavit Plato, & ab inculpabili civitate sua iussit exulare. Nolim tamen in hoc albo
 divinam illam poni, quæ sanctioribus est moribus accommodata, quam nonnihil habere divinita-
 tis non inficiatur Aristoteles, quam cœlitus afflari confirmat Plato, quæ apud omnes gentes natio-
 nesque omnes in summo semper cultu habita, ipso etiam sanctitatis nomine celebratur. Hæc à Plutarcho in lib. Quomodo sint adolescentibus audiendi poëta, qui sic refert.

DISCESSIO SUBITA. CAP. XXVII.

Ægyptii ad hæc, si quem ita pertinaci animo amantem, ut amata relinquere minime posse vi-
 deatur, subito tamen eventu aliquo abalienatum significare si vellent, Polypum & pulicari-
 am herbam adpingebant. Polypi enim ita escis adhærescunt, ut avelli inde non possint, & quam-
 cumque rem apprehenderint, tam firmiter tenent, ut adglutinati videantur: quod ab Homero sum-
 ptum Ovidius ita luculenter expressit, Metam. quarto:

*Utque sub æquoribus deprensam Polypus hostem
 Continet, ex omni demissa parte flagellis.*

Eos enim potius detrunces, quam possis ullo conatu petris, aut quicquid apprehenderint, avellere, &
 ut Nazianzenus ait, si quis eum de cubilibus trahere per vim velit, aut è petris aliquid evellet, aut
 certe è carne ipsius petris affixum aliquid relinquet. Admota tamen cunila herba resiliere protinus
 dicuntur, quod odorem ejus ferre non possint. Quæ vero sit cunila sive pulicaria, quamque variis
 nominibus ab authoribus appelletur, suo commentario inter sagvinea significata disseruimus. A-
 junct & aquam dulcem superinfusam eadem pollere vi, quod natura ipsa Polypus dulcia omnia aver-
 setur, & omni gaudeat amaritudine: eaque de causa non inveniri Polypos in Ponto: quia mare id
 multis